

Frie Fugle

Nyhedsbrev

nr. 3, oktober 2008

El Camino – en vandring i Nordspanien

Caminoen er en pilgrimsrute til Santiago de Compostela. I mere end 1000 år har pilgrimme gået turen. Fra Pyrenæerne samler vejene sig i Caminoen – vejen –, som i dag formelt begynder i Saint Jean Pied-de-Port, som ligger i Frankrig tæt på den spanske grænse. Herfra går turen over Pyrenæerne, ud af Pyrenælandskabet, op på den katalanske højslette og igen ind i et kuperet landskab med to forholdsvis stejle bjergpas på de sidste 200 km. 775 km i alt. Målet er katedralen i Santiago, hvor apostelen Jacobs jordiske rester findes – efter sigende. I Middelalderen ankom årligt ½ mio. pilgrimme om året, nu er tallet et par hundrede tusinde. Et tal, der er stadig stigende.

Min kone og jeg gik Caminoen i august måned 2008. Vi gik, som de fleste andre, for ”at skaffe os tid”. Tid, som vi brugte til at fordybe os i vort eget og vort fælles liv. Man er væk fra hverdagens praktiske problemer og forstyrrelser og ikke mindst fristelser til aktiviteter, der ikke tillader fordybelse. Vandingen holder dig på sporet. Den beskæftiger dig uden, at den kræver din mentale opmærksomhed. Den giver dig tid.

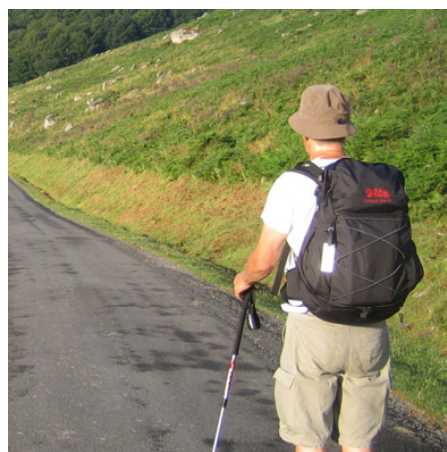
Vandringens længde er central. De første 200 km bruger man til at vænne sig til den nye hverdag. Der er mange spørgsmål i starten. Hvor langt skal vi gå om dagen? Hvor tit skal vi hvile? Og så er der pleje af ømme muskler og vabler og lytten til kroppens signaler, komme ind i rutinen med at finde et herberg, indkvartere sig, vaske tøj, hvile, købe ind til aftensmaden og næste morgens vandring. Efter 200 km er det rutine og først nu kommer det mentale overskud til at vende tankerne mod mere perspektivrige dele af livet. Caminoens sidste 600 km skaber derefter en unik ramme til at tage fat på dybere overvejelser om livet – for dem, der ønsker det.

Caminoen har den fordel, at det er praktisk let at gå den. Der er masser af billige (3 – 8 euro) overnatningssteder, som i sig selv er en oplevelse. Der er caféer og småbutikker, der gør forplejningen uproblematisk – med lidt omtanke. Ruten er velafmærket. De 775 km kan gås uden kort. Der er åndsfæller – for dem, der prioriterer det – og så er der en lang historie, som rammer turen ind.

Et par gode råd: Gå i let fodtøj. Min kone gik i sandaler med bare tæer. Det er en stor fordel i varmen, men gå alligevel ikke efter kl. 14.00. Hold vægten nede på 7 kg. Du kan vaske hver dag og der er ikke brug for gasapparater, liggeunderlag og festtøj. Vi klarede os også fint uden lange bukser. Brug regnslag og ikke regnbukser/frakke. Regnslaget er ikke så varm og dækker også rygsækken. Og husk, at turen kun kan bruges til at understøtte en udvikling, som du er i. Tro ikke, at den løser nogen af dine problemer uden din aktive medvirken.

God tur

Ole Bach

Vellykket cykelsafari i Lithauen

Den varme juli uge virkede også i Østersøens østlige del, hvor vi cyklede i Lithauen. Udgangspunktet var Kleipeda, hvor min gode ven Saulius bor med sin kone Asta og deres 2 døtre. Saulius er formand for cyklistforbundet og arbejder til dagligt med cykelturismen.

Vi tog først en dagstur op til Palanga. Man skulle lige ud af den lange by, men så var der fine cykelforhold på asfalteret sti tæt langs vandet, og vi smed os ud i den kun let salte Østersø, så snart det var muligt.

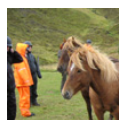
Et par dage senere gik turen sydpå ind i landet ad mindre veje og forbi gårde, hvor der skulle køres hø ind med hestevogn og en landmand sad ude på marken og malkede sin enlige ko. Vi talte storkereeder med storke i og nåede på et par timer op på 10 reder, så gad vi ikke mere.

Afgang mod den eksotisk smalle landstribe Curonian Split. Vi fik et lift med en chartret båd, sammen med en gruppe tyske cyklister. Det var 2 ½ times gængende sejlads. Herefter ankom vi til Nida, sydligst på den del af landtangen, der hører til Lithauen. Det er en meget idylliske by med smukke enkle fiskerhuse. Her gik vi op på det storslåede klitlandskab og så over grænsen til Rusland.

Efter et par overnatninger, cyklede vi nordpå ad landtangen – der er 50 km fin asfaltsti parallelt med havet og uden biler. Retur til Klaipeda med en særlig cykelfærge. Dagen efter blev der lige tid til at snakke med en byplanlægger om cykelforholdene og vi besøgte et supermarked, hvor mine børn gik helt i koma over, hvad man kunne få for næsten ingen penge, så som et par gode tennisketchere for 40 kr m.v. Sammen med poolen ved et hotel i Nida og tennisbanen ved det andet, blev det erklæret for turens højdepunkter under vores senere evaluering. Jeg synes også det var flot at se disse cykelruter – skilte med ”danske skilte” som national cykelrute 10. Læs mere på: www.bicycle.lt

Jens Erik

Cecilies saga

Nej, der blev hverken udkæmpet blodfejder eller spist fluesvampe, da jeg i slutningen af august i år gæstede vikingernes forgangne hide away, Island, for at udforske sydsiden af øen på hesteryg. Alligevel printede turen sig laser-skarpt ind på min nethinde, og vil blive mundtligt overleveret til dem, der gider lytte, resten af mit liv.

I juli boarded jeg på et eftermiddagsfly og tog af sted sammen med en gæv veninde. Vi 17 ryttere blev afhentet ved rutebilstationen af en gut fra firmaet Eldhestar (Eld betyder ild) ved Hveragerði 40 km øst for Reykjavik. Glæde glori vi ud af minibussens ruder, da vi ruller af sted, og efter lava og spidse klipper bløder landskabet sig op og bliver bakket og venligt: overalt ryger og damper det fra små sprækker på fjeldsiderne, vand bruser ned fra bække højere oppe, og græsset lyser nærmest syregrønt.

Aftenen og næste dag bruger vi på at få forklaret historien bag Eldhestar og den islandske hest, få tildelt tykt regntøj i orange og blive fragtet endnu længere østpå til gården Skálakot, hvor Guðmundur Vidarsson, en yderst karismatiske mand, byder os velkommen én for én, da vi spændte stiger ud af bussen. Som de andre huse i omegnen er bygningerne her dækket med riflede metalplader og har sin helt egen ferske kilde, som pludrer videre ind under husets opstyltede fundament og fortsætter ud til havet i horisonten. Vi skæver forventningsfuldt til cirka fyrre heste, som står skulder mod skulder i en lille fold og betragter opbuddet. Aftensmaden står på dejlig suppe kogt på lam og kål, inden vi allerede udmattede falder omkuld i køjesengene.

Ved havet

Så er dagen oprindet, og vi får uddelt vores heste alt efter ekspertise og rideerfaring. Konklusionen bliver hurtigt: islandske heste her er både bedre dresse-rede og mere følsomme (læs: vilde!) end derhjemme! Konstateringen falder prompte, da den hvide vallak, jeg er blevet tildelt, konsekvent vender om og sætter i løb, da mit højre ben og tøjle giver et, egentligt halvhjertet, skulle jeg mene, signal til hesten om aktion. Jeg må arbejde flittigt med inderlårerne, der hurtigt syrer til og værker ubarmhjertigt, for konsekvente tag i tøjlen virker slet ikke her, men gør tværtimod hesten forvirret og ophidset. Af sted, af sted! Vi sætter straks kursen sydpå og efter cirka tre timers ridt ankommer vi til en bred, bred strand, som er sort som den sorteste nat. Farven giver sig selv, da øen jo består af lava, men det er alligevel et overraskende syn. Inden vi når havet skal vi igennem en dyb indsø, som hestene uforfærdede kaster sig igennem. Jeg må løfte mine fødder helt op til sadlen for ikke at dyppe støvlerne i havvandet, der går min gang til over maven, men den er helt utrolig stærk og lader til at nyde det. Den sætter endda i galop og fortsætter lukt op på selve stranden, der visse steder er gennembrudt af syregrønne plantevækster, som søger op mod sensommersolen. Et næsten overjordisk syn!

Eventyr på ryggen af Hildurra

Næste dag skal vi i lag med turens på papiret hårdeste dag. Otte timers ridt ligger foran os mod Thórsmörk, et af de smukkeste og mest sagnomspundne steder på Sydisland for foden af en enorm gletsjer. Det regner pludselig fælt og vi ifører os pligtskyldigt regntøjet, mens Guðmundur genner os ind i et par biler da starten skal gå et par kilometer herfra. Vi skal have 70 heste med os på turen, så vi både kan lære at styre en flok og have friske dyr til hele ruten. Herligt! Pludselig bryder solen og en kæmpe regnbue frem, og vi er atter i sadlen. Jeg skifter til en ny hest. Hun hedder Hildurra og bliver fra det øjeblik min foretrukne hest. Instinktivt ved hun, at hun er hævet over sin familie og flok, så snart jeg sætter mig op på hende, og det er ligeså meget hende som mig, der i løbet af de næste seks timer genner og samler hestene, som skal løbe mellem to ryttergrupperinger for ikke at stikke af. Undervejs nyder jeg i fulde drag landskabet, der varierer forbløffende meget. Nogle steder rider vi på nøgen klippegrund, andre steder på frodigt græs, og helt tredje steder krydser vi behændigt ind og ud mellem meterhøje kæmpesten, som ligger slynget ud fra fordums aktive, men nu udslukte vulkaner. Sidst på dagen sker der noget dramatisk: vi mister flokken. Efter at have mistet flokken da vi passerer en gletsjer dukker Guðmundurs kone op i en enorm lastbil, som fragter os over en brusende elv og videre ind i Thórsmörk, eller 'Thors skov', som vikingerne døbte stedet i en mere træg fortid.

Efter opholdet i Thórsmörk er vi på vej hjem og ruten snor sig det meste af tiden igennem det samme landskab, som vi så på vej ud. Hildurra er mit selvfølgelig valg, og hun er stadig lige sød og sjov. Jeg fornemmer, at hun ikke bryder sig om at løbe på den stenede ridesti, så da jeg styrer hende op på den mosbeklædte eng ved siden af, sætter hun farten op af ren fryd.

Hist og her møder vi får med snoede horn i alskens farver, og de betragter os, som var vi dumpet ned fra månen. Jeg tænker med fryd på den lækre grillede lammekølle, vi satte til livs aftenen forinden, og takker i mit stille sind Guðmundur for en fantastisk tur, der slutter lige nord for Skálakot. Det er vemodigt at sadle af for sidste gang, men både jeg og min veninde er overbeviste om, at vi vil vende tilbage og spinde videre på sagaen om de to danske kvinder, der drog til Island og fik udlevet – og opfyldt – deres store drøm.

Cecilie Marie Meyer.

Fakta om turen

Turen blev arrangeret gennem firmaet Eldhestar, der i mere end to årtier har arrangeret kortere og længere rideture for udlændinge på Island, og som har lokale samarbejdspartnere overalt på øen, som f.eks. Guðmundur Vidarsson fra www.skalakot.com). Se mere på www.Eldhestar.is Man kan skrive til Cecilie på cecilie@friefugle.dk, hvis man har nogen spørgsmål til turen.

Kalenderen 2008

6.-7. oktober

Cykelkonference i Odense

Nærmere information hos Jens Erik Larsen. Tilmelding på www.vej-eu.dk

5. nov. kl. 19.00

El Camino de Santiago

Foredrag ved Jens Erik Larsen i Eskebjerg.

Tilmelding til Hanne Blond på 21 75 89 89.

3.-4. december

Vejforum i Nyborg

Tilmelding på www.vej-eu.dk

Børn, Friluftsliv og Natur

Steffen er verdensberømt Vestsjællandsk shelterbygger, men i øvrigt superengageret friluftsmænd. Et kvart århundredes erfaring med undervisning af børn om friluftsliv er nu nedfældet i bogen med ovennævnte titel på Forlaget Børn og Unge til 298 kr i boghandelen eller via www.paedagogiskforum.dk

Det er en solid sag på næsten 300 sider med mange illustrationer af lidt svingende kvalitet. Steffen kommer godt rundt om friluftslivet, både set i større samfundsfaglig sammenhæng og natursyn i forhold til børn, hvorefter konkrete ideer til at dele naturens glæde med børn beskrives. Denne del er velegnet til opslag for børnehaver, skoler og børnefamilier, der savner inspiration til at komme ud i naturen.

Jens Erik

Fra teltplads til campingplads til teltplads

Gennem årene har der af og til været lidt stridigheder mellem nærtliggende camping- og teltpladser. Men det skyldes oftest misforståelser og vi har længe gerne villet formidle, at alle kan have glæde af begge friluftstilbud.

Nu har vi så lavet folderen "Ud i det fri Vordingborg – Møn", som byder på en afmærket vandrerute og afmærkede cykelruter. Ruterne forbinder netop teltpladser med campingpladser osv. Udgangspunkt tages i Vordingborg, hvortil man let

kan komme med tog. Man kan også spørge om lov til at parkere sin bil på en af campingpladserne. Herfra kan man så begive sig ud til fods eller på cykel og komme langs Syd-sjællands kyst og videre til Møn og Bogø. De fleste campingpladser har cykeludlejning, så man behøver ikke nødvendigvis tage egen cykel med.

Folderen er gratis og kan afhentes på vores kontor, eller på pladserne der-nede og den kan også hentes som pdf-fil på vores hjemmeside under projekter. Folderen er layoutet af vores nye fugl Line Kirketerp Koch og udarbejdet af undertegnede.

Jens Erik

EuroVelo 10 i Lithauen.

Cyklisternes Europakort

En europæisk cykelrute på 5-7000 km bruges selvfølgelig mest lokalt, men der er også en øget interesse for at foretage længere rejser på cykel fra land til land. Derfor har ECF (Det europæiske Cyklistforbund) nu i samarbejde med det tyske forlag Galli udgivet et kort over hele EuroVelo rute-nettet henvendt til brugerne. Kortet er i skala 1: 4.000.000, men der vises ved ikoner på ruterne, hvordan de er afmærkede i de enkelte lande. Således kan man få et overblik over, hvor ruterne er klar til brug, og teoretisk set cykle efter kortet. På bagsiden er der en beskrivelse af hver af de 12 ruter til inspiration.

Teksten er på tysk og engelsk. Kortet er udarbejdet af undertegnede og kan købes for 75 kr. Gå til bestilling på www.cykelsafari.dk

Jens Erik

Foreningen Frie Fugle

Foreningen Frie Fugle er et tværfagligt rådgivnings- og formidlingscenter med mere end 25 års erfaring indenfor jordbrug, økologi, miljø, friluftsliv m.v. Vi arbejder som konsulenter, freelancere og projektmagere og tilbyder professionelle løsninger til private virksomheder, organisationer, kommuner, amter m.v. Stedet har en række personer med forskellig baggrund tilknyttet. Arbejdsfeltet spænder vidt, fra friluftsliv, cykelturisme og arkitektur til biologi, natur- og landbrugsintegration, havebrug, biologisk bekæmpelse, naturplaner samt by- og trafikplanlægning. Endvidere tilbyder vi løsninger inden for IT og sekretariatsbistand

Foreningen Frie Fugles nyhedsbrev udkommer 4 gange årligt og udsendes til Foreningen Frie Fugles medlemmer. Medlemskab indbefatter foruden nyhedsbrevet tilbud om forskellige arrangementer. Medlemskab koster minimum 150 kr. om året og indbetales på kontonummer: **8411-4094039, Fælleskassen.**

Redaktion: Jens Solvang

Fotos: Ole Bach, Jens Erik Larsen, Cecilie Marie Meyer

Ansvarshavende redaktør: Morten Kjærgaard

Tryk: Nyhedsbrevet er trykt på Cykluspapir. Oplag 250 stk.

Foreningen Frie Fugle
Frederiksberggade 6, 4.
1459 København K.
Telefon: 3311 1175
Telefax: 3311 7512
forening@friefugle.dk
www.friefugle.dk/forening

